

mèdica, car en definitiva la mutualitat és una forma de conducta col·lectiva. La norma essencial és que cap metge pot tenir aconducats fora del partit de la seva residència. Certament que en el cas d'algunes mutualitats no podrà aplicar-se amb severitat aquesta norma, però llavors procedirà l'estudi de la compensació que hauran de rebre els metges dels partits forasters al del domicili de la mutualitat pel fet de la intromissió dels metges mutualistes.

Com a derivació del fet de la limitació de socis que podrà servir cada metge mutualista, prèviament assenyalats de forma expressa, resultarà fàcil pels companys dependents d'una mutualitat el no admetre ni servir socis d'un partit mèdic estrany al seu i en el cas que l'estructuració d'una mutualitat dificulti la delimitació de partits es podrà comprovar sempre la procedència del soci i el Sindicat podrà fixar les condicions amb les quals el metge mutualista podrà atendre aquell soci.

Aquestes normes generals s'hauran de concretar amb una sèrie de disposicions accessòries que es fixaran de la manera que es preveu en la tercera part d'aquesta ponència que tracta de la forma d'implantar la reglamentació, i és evident que hauran d'atendre's d'una manera tan especial les diverses modalitats que obligaran a concretar cada cas en el pacte o contracta que els metges formalitzaran amb cada empresa "mutualista".

D'això resulta la necessitat de què es fixi com a norma essencial de la reglamentació de les mutualitats la intervenció del Sindicat en el nomenament dels metges de les mutualitats, en els contractes que es lliurin per a formalitzar aquests nomenaments i àdhuc en el compliment d'aquests contractes principalment en el que es refereix en el cobrament d'honoraris i aplicació de tarifes de serveis extraordinaris, per la qual cosa el Sindicat compta avui amb els comptes corrents per serveis administratius de la seva Institució de Caixa de Previsió i Crèdit.

Com a resum de les anteriors consideracions sobre Reglamentació dels serveis mèdics en les mutualitats proposem a l'Assemblea que acordi com a principis fonamentals, a les quals s'haurà de subjectar sempre la part accessòria d'aplicació d'aquesta reglamentació, les següents bases:

I.—*Col·laborar i recolzar aquelles mutualitats que acceptin i practiquin sincerament la lliure elecció de metges i el pagament per honoraris proporcionats a cada servei tot tal i conforme defineixi el Sindicat.*

II.—*Limitació del nombre de socis que dins de cada mutualitat podrà atendre cada metge internista.*

III.—*Limitació del nombre de socis que dins de cada mutualitat podrà atendre cada metge especialitzat.*

IV.—*El metge internista ni l'especialitzat no podrà prestar els seus serveis a més d'una mutualitat, sempre que se li doni el màxim d'individus que pot visitar.*

V.—*Definició de la prestació del treball del metge en les mutualitats, hores de servei, zones, etc.*

VI.—*Fixació d'honoraris mínims proporcionals a cada mutualitat que hauran d'ésser suficients perquè el metge pugui viure exclusivament del seu treball com a mutualista.*

VII.—*Fixació dels serveis extraordinaris i dels honoraris per aquests serveis, proporcionals a cada mutualitat.*

VIII.—*El metge mutualista no podrà servir a socis d'una categoria social o econòmica superior a l'assenyalada com a terme mig a la mutualitat que el tingui contractat.*

IX.—*El metge mutualista no podrà servir a cap soci que prèviament no hagi complert totes les seves obligacions amb el metge lliure que el servís anteriorment.*

X.—*Cap metge mutualista podrà traslladar-se fora d'un partit mèdic diferent al de la seva residència, amb excepció de quan sigui indicat pel propi metge de la localitat.*

XI.—*La ciutat de Barcelona serà considerada com un partit mèdic de lliure concurrència.*

XII.—*Intervenció del Sindicat en el nomenament dels metges per les mutualitats, en els contractes que es formalitzin, en el compliment d'aquests contractes i en el cobrament dels honoraris derivats d'aquests contractes per mitjà de la Caixa de Previsió i Crèdit.*

III

Forma d'implantar la reglamentació

Es desprèn del que portem exposat en els apartats anteriors la dificultat de redactar unes normes concretes aplicables a tots els companys que presten serveis en les diverses modalitats de "mutualitats" existents. Com a conseqüència d'aquesta dificultat es proposa anteriorment l'adopció per part de l'Assemblea d'uns principis o normes bàsics sobre els quals s'hauran de detallar les disposicions pròpies de cada modalitat mutualista.

També s'insinua en els extrems anteriorment tractats la conveniència de deixar al Consell del Sindicat un marge d'atribucions suficients per a condicionar segons cada cas les normes bàsiques dictades per l'Assemblea si bé ja s'hi preveu la conveniència de què el Consell pugui disposar de determinades garanties que siguin una assegurança d'encert en les seves determinacions.

En aquesta tercera part de la ponència cal especificar aquestes insinuacions anteriors adoptant un mecanisme solvent que simplifiqui i faciliti la implantació de les regles dictades per a la prestació dels serveis mèdics en les mutualitats.